

บันทึก

เรื่อง ขอให้ตีความมาตรา ๑๐๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ สร.๐๕๐๓/๑๖๗๗๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๗ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดเวลาในการขอรับเงินสินบนและรางวัลตามมาตรา ๑๐๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ตามที่กระทรวงการคลังขอรับมา

ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้มีอยู่ว่า ได้เกิดความยุ่งยากเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามมาตรา ๑๐๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ กล่าวคือ ในกรณีที่เงินสินบนและรางวัลเป็นเงินจำนวนเล็กน้อย ผู้มีสิทธิที่จะได้รับมักเพิกเฉยในการขอรับ และได้แจ้งสละสิทธิ ทำให้เป็นภาระในด้านการเงินและการบัญชีของกรมศุลกากรที่จะต้องรอจ่ายอยู่เป็นเวลานานเกินสมควร กรมศุลกากรมีความประสงค์จะกำหนดระเบียบในการจ่ายเงินรางวัลขึ้นใหม่โดยกำหนดระยะเวลาในการขอรับเงินสินบนและรางวัลไว้ด้วย ซึ่งกรมศุลกากรเห็นว่าเป็นเรื่องสมควรกำหนดขึ้นได้ โดยเหตุผลที่ว่ามาตรา ๑๐๒ ตรี เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่อธิบดีกรมศุลกากรที่จะสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลได้ตามจำนวนที่กำหนด ถ้อยคำในทวิบทมิได้ระบุว่าผู้มีสิทธิรับเงินสินบนและรางวัลจะต้องเป็นบุคคลประเภทใด และโดยมีเงื่อนไขอย่างไร ในทางปฏิบัติของกรมศุลกากรขณะนี้ก็ได้มีระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนและรางวัล ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๔๘๘ ซึ่งกำหนดโดยอธิบดี ออกมาใช้บังคับอยู่แล้ว เช่นว่า ผู้จับกุมจะต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้เจ้าหน้าที่จะต้องมีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจะมีสิทธิรับเงินสินบน และรางวัล ฯลฯ เป็นต้น ฉะนั้น กรมศุลกากรจึงเห็นว่า ถ้าจะได้กำหนดระยะเวลาในการขอรับเงินสินบนและรางวัลไว้ในระเบียบที่จะออกใช้ใหม่ ก็น่าจะกระทำได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวนี้นี้ พร้อมทั้งได้ฟังคำชี้แจงจากผู้แทนแล้วเห็นว่า ทวิบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาเรื่องนี้ก็คือ มาตรา ๑๐๒ ตรี^๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไข

ส่งพร้อมกับหนังสือที่ สร.๐๕๐๓/๘๔๗๖ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๐๗

^๑ มาตรา ๑๐๒ ตรี ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

๑. ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร หรือของต้องห้าม ต้องกักตุนในการนำเข้าในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่าขายของกลาง แต่ในกรณีที่มิได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับให้

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีความแจ้งชัดว่า การสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลในกรณีใด ๆ ตามที่บัญญัติไว้ นั้น กฎหมายให้อำนาจอธิบดีกรมศาลการวางระเบียบที่จะสั่งจ่ายได้ตามที่เห็นสมควร แต่ระเบียบนั้นจะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสียก่อนเท่านั้น การที่จะกำหนดว่าผู้รับสินบนหรือผู้แจ้งความไม่มารับเงินภายในกำหนดเวลาจะไม่จ่ายให้ก็ย่อมเป็นระเบียบในการจ่ายอย่างหนึ่งเหมือนกันจึงชอบที่จะกำหนดได้

คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า การที่จะกำหนดระยะเวลาจ่ายเงินสินบนและรางวัลไว้ในระเบียบบังคับแก่ผู้มีสิทธิจะได้รับโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๕ นั้น พึงกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๐๗

หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐

๒. ความผิดฐานล่าช้าแต่เท็จ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่าปรับแต่ในรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐

๓. กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบเป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติม ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละ ๑๐ ของเงินอากรที่กรมศาลการเรียกเก็บเพิ่มเติมได้